

Бога. Всъка сутрин Той излиза на разходка, обикаля земята, прави научни изследвания. Не Го ли видишъ ти самъ, никакви доказателства не могатъ да те убедятъ въ съществуването му. Богъ не е нѣщо материално, което можешъ да пипнешъ, да видишъ или да чуешъ съ физическите си очи и уши. Болниятъ, бедниятъ, невежиятъ, отчаяниятъ лесно ще познаятъ Бога. — Какъ? — Достатъчно е Той да влѣзе за моментъ въ дома имъ, болниятъ ще стане отъ леглото си, бедниятъ ще забогатѣе, невежиятъ ще стане ученъ, отчаяниятъ ще се насырдчи. Дето е Богъ, тамъ всичко се осмисля. Следователно, търсете смисъла на живота, за да намѣрите Онзи, Който дава живота. Единственото нѣщо, което свързва хората, не е нито знанието, нито вѣруюто имъ, само животътъ. Той е връзка между всички живи сѫщества. Каквото и да правите, тази връзка не може да се разкъса. Докато не разбере живота и не се свърже съ него съзнателно, човѣкъ не може да познае Бога.

Когато говоря за живота, имамъ предъ видъ всички негови форми, отъ най-малките до най-големите. Ще кажете, че това е предметъ на материалистите. Не е така. Ако изучавате живота само отъ материалистична гледна точка, ще знаете една трета отъ истината. За тази целъ, вие трѣбва да изучавате формите на живота отъ по-високо гледище, отъ духовно и отъ умствено. Само при това положение ще познаете живота напълно. Каквото и да правите, не може да се освободите отъ материализма. Материя сѫществува и въ духовния, и въ умствения свѣтъ. Каже ли нѣкой, че всичко въ свѣта е материя, или всичко е духъ, той е на кривъ путь. Нито всичко е само материя, нито само духъ. Свѣтътъ е съставенъ отъ духъ и отъ материя. Тѣ се събиратъ на едно място и раздѣлятъ работата си на половина.

„Всъка жертва съ соль ще се осоли“. Любовта е солта въ живота. Следователно, всички болести, всички социални злини могатъ да се премахнатъ само чрезъ любовта. Само топлината на любовта е въ състояние да премахне всички съмнения, подозрения, разочарования въ живота. При единъ младъ князъ, сериозно боленъ, почти на смъртно легло, отишла една млада жизнерадостна мома и почнала да му говори. Той я погледналъ и казалъ: Късно идешъ. Разочарованията ми сѫ толкова големи, че нищо не е въ състояние да